Jak už konstatoval můj, zatím ještě slavnější, předchůdce Jára Cimrman, pohádky, v nichž dobro vítězí nad zlem, jsou pro děti horší než zápalky. Mám obavu, že až budu mít jednoho dne děti, podívají se na mně a řeknou: „Ty kecáš.“ Abych tomu předešel, jal jsem se studovat pravou podstatu pohádkových příběhů.
Nevím, nezjistil jsem, co vedlo mladíka Smolíčka Pacholíčka k tomu, že opustil rodný dům a uchýlil se do lesního srubu. Je docela možné, že to bylo právě jeho jméno, které mu zlomyslní rodiče dali. Stejně tak s jistotou nevím, jak se mu podařilo zotročit si jelena šestnácteráka, i když podle některých dochovaných dokumentů ho prý zachránil z před mířidel kulovnice valutového cizince. Ovšem další příběh je již zcela odhalen. Právě v době kdy se Smolíčkem mlátila puberta tak, že měl hlavu samou bouli a jelen se konečně radoval, že jeho druhovi narůstají sice nedomrlé, ale přece jenom parohy, zjevily se na pasece před jejich srubem členky skautského oddílu Jeskyněk. Vzhledem k pubertě i k dlouhému osamění na ně Smolíček volal: „Vejděte, jen dva prsíčky si ohřejete, hned zase půjdete," leč nepodařilo se je zlákat. Nicméně další den se citelně ochladilo, a tak to opět zkusil: „Jeskyňky, pojďte dál, jen dva prsíčky si ohřejete a hned zase půjdete." Jeskyňky už citelně záblo na plicích a tak se podvolily a vlezly do chaty. Smolíček Pacholíček vydržel jen chvíli a pak, ztrativ rozum chtíčem, se na ně vrhl. Jeskyňky prchaly, vyklouzly z chaty a běžely ke svému tábořišti pod Jeskyní skálou. Smolíček jim, slintaje, běžel v patách a volal: „ Za hory, za doly, běžte si potvory jak chcete, mně nezdrhnete!" Jeskyňky vběhly do jeskyně a zjistily, že se ocitly v pasti. Ve vchodu stál rozvášněný Smolíček Pacholíček. Zařval jako jelen v říji a vrhl se na ně. Jeskyňky, když takto získaly alibi tím, že už nemohly nikam utéct, radostně odhodily šatstvo a zábrany a vyběhly mu v ústrety.
Smolíčkovo řvaní uslyšel jeho jelen, který se pásl nedaleko. A protože ho považoval za řvaní svého soka ( byl zrovna také v říji ), běžel za zvukem, vtrhl do jeskyně, nabral Smolíčka na parohy, trochu ho omlátil o stromy a vítězoslavně ho složil před srubem.  Tam teprve zjistil svůj omyl a nechal se Smolíčkem pokorně odvést před posed, kde obvykle sedávají valutoví cizinci.
A co se stalo, když si Smolíček vyléčil rány? Kam šel a co tam s Jeskyňkami dělal? To vám, milé děti, povím, až vyrostete.

_____

**Jan Frána - Hafran**
*Trapsavec 2009*